Lietas arhīva Nr. 1-0689-19/2
ECLI:LV:ZRT:2019:0903.173068919.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā 2019.gada 3.septembrī

Zemgales rajona tiesas tiesnese I.Salaka,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. A/, dzimis /datums/, personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk- Latvijas APK) 175.panta.

Aprakstošā daļa

2019.gada 19.jūlijā Zemgales rajona tiesā saņemts Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes (turpmāk- VP Zemgales RP) Jelgavas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas amatpersonas 2019.gada 17.jūlijā sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols PC Nr.392159 un tam pievienotie administratīvā pārkāpuma lietas materiāli par to, ka 2019.gada 12.jūnijā plkst.23.44 Jelgavā, Atmodas ielā, pie Garību ielas 78A teritorijas /pers. A/ nepakļāvās policijas darbinieku likumīgajām prasībām, t.i., uz policijas darbinieku vairākkārtēju prasību apstāties, nereaģēja, bēga, kā arī aizturēšanas brīdī /pers. A/ pagrūda VP Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Speciālo uzdevumu bataljona 6.rotas jaunāko inspektoru A.Fedotovu. /pers. A/ uz likumīgo prasību otru roku, kas atradās zem viņa ķermeņa, aizlikt aiz muguras, nereaģēja, kā rezultātā pret /pers. A/ tika pielietots fizisks spēks, speciālie cīņas paņēmieni (roku aizliekšana aiz muguras) un specīdzekļi – elektrošokers "Taiser" un sasiešanas līdzeklis.

/pers. A/ darbības kvalificētas kā Latvijas APK 175.panta administratīvais pārkāpums.

Saskaņā ar Latvijas APK 213.pantu lieta ir pakļauta izskatīšanai rajona (pilsētas) tiesā.

Administratīvā pārkāpuma protokols PC Nr.392159 /pers. A/ sastādīts saskaņā ar Latvijas APK 248.[1]pantu, proti, bez pārkāpēja klātbūtnes un 2019.gada 18.jūlijā protokola eksemplārs nosūtīts uz personas deklarēto dzīves vietu. Atbilstoši Latvijas APK 248.[1]pantam uzskatāms, ka /pers. A/ ar administratīvā pārkāpuma protokolu ir iepazinies septītajā dienā pēc nodošanas pastā.

2019.gada 13.jūnija rakstveida paskaidrojumā /pers. A/ paskaidroja, ka 2019.gada 12.jūnijā pastaigājies pa Jelgavas centru, precīzi ielas nosaukt nevarot. Pie veikala "Mego", kas atrodas uz Dobeles šosejas, pamanījis meiteni, pie kuras piegājis, jo vēlējies iepazīties. Meitene teikusi, ka nevēloties un gājusi tālāk, bet viņš meiteni pavadījis līdz "Zelta vārpai" Garību ielā. Aptuveni Garību ielā piegājis meitenei tuvāk, jo vēlējies uzzināt vārdu. Pēc tam pie viņa piebraukusi Valsts policija, kas viņu aizturējusi. No sākuma Valsts policijas darbiniekus neesot atpazinis, tāpēc nobijies. Pret Valsts policijas darbiniekiem pretenziju neesot, par aizturēšanu neko smalkāk paskaidrot nevarot (*lietas 9.lapa*).

Tiesas sēdē /pers. A/ protokola saturam piekrita, izdarīto nožēloja. Apstiprināja rakstveida paskaidrojumā norādīto. Izteikt lūgumus, papildinājumus un iesniegt pierādījumus /pers. A/ nevēlējās.

Iestādes pilnvarotais pārstāvis Latvijas APK 289.[2] pantā noteiktās tiesības piedalīties tiesas sēdē neizmantoja.

Motīvu daļa

Uzklausījusi /pers. A/ paskaidrojumu, pārbaudījusi un novērtējusi administratīvā lietā iesniegtos pierādījumus, tiesnese secina, ka /pers. A/ ir izdarījis Latvijas APK 175.pantā paredzētu administratīvo pārkāpumu, proti, 2019.gada 12.jūnijā ļaunprātīgi nepakļāvās policijas darbinieku likumīgajām prasībām.

Minētie secinājumi izdarīti pamatojoties uz turpmāk minētajiem konstatētajiem apstākļiem.

Atbilstoši Latvijas APK 272.pantam institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Latvijas APK 175.panta noteikumi nosaka, ka par ļaunprātīgu nepakļaušanos policijas darbinieka, pašvaldības policijas darbinieka, robežsarga vai zemessarga, kā arī karavīra likumīgajam rīkojumam vai prasībai, kad viņi izpilda sabiedriskās kārtības sargāšanu vai dienesta pienākumus ir paredzēta administratīvā atbildība.

Lai atzītu, ka persona ir vainojama administratīvajā pārkāpumā pēc minētā panta, jākonstatē, vai policijas darbinieki pildīja dienesta pienākumus, vai policijas darbinieku prasības konkrētajā gadījumā ir bijušas likumīgas un vai nepakļaušanās šim prasībām bijusi ļaunprātīga.

Latvijas APK 243.pants nosaka, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras Latvijas APK paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.[1]pantu par pierādīšanas līdzekļiem tiek atzīti: pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi, personu liecības, eksperta atzinums, kompetentās institūcijas atzinums, dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā, elektroniskie pierādījumi, procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātas ziņas par faktiem, lietiskie pierādījumi.

Savukārt Latvijas APK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Administratīvā pārkāpuma lietā tiesnese konstatē šādus pierādījumus:

Atbilstoši Latvijas APK 243.panta ceturtajai daļai par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kas fiksētas VP Zemgales RP Jelgavas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas amatpersonas sastādītajā administratīvā pārkāpuma protokolā PC Nr.392159.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.[1]pantu par pierādīšanas līdzekļiem administratīvā pārkāpuma lietā atzīstams lēmums par lietvedības uzsākšanu administratīvā pārkāpuma lietā (*lietas 4.lapa*), Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Speciālo uzdevumu bataljona 6.rotas amatpersonu ziņojumi (*lietas 5.-6.lapa*), personas pārbaudes protokols (bez numura) un tam pievienotās alkometra

izdrukas (*lietas 7.-8.lapa*) u.c.

Ar IeM Informācijas centra Sodu reģistra datiem par personas administratīvajiem pārkāpumiem *(lietas 10.-11.lapa)* konstatēts, ka /pers. A/ ir seši spēkā esoši administratīvie sodi, gada laikā nav administratīvi sodīts.

Vērtējot /pers. A/ vainu Latvijas APK 175.pantā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, tiesnese atzīst, ka lietā nepastāv strīds par to, ka policijas darbinieki A.Fedotovs un R.Lipšāns pildīja dienesta pienākumus un ieradās pēc izsaukuma Ganību ielā, Jelgavā, kur sieviete sauc pēc palīdzības.

No policijas darbinieku ziņojumiem izriet, ka ierodoties notikuma vietā, pamanīja divas personas, gara auguma vīrieti un sievieti, kura izskatījās nobijusies. Vīrietis, ieraugot policijas darbiniekus, sāka doties prom. Uz policijas darbinieka izteikto prasību palikt uz vietas, vīrietis pagrūda policijas darbinieku un sāka mukt prom. Uz policijas darbinieku izteikto prasību apstāties, nereaģēja, turpinot bēgšanu. Panākot vīrieti, policijas darbinieks izteica prasību apstāties, bet vīrietis mēģināja izrauties no policijas darbinieka satvēriena. Mēģinot vīrieti aizturēt, lai ievietotu dienesta automašīnā, pret viņu pielietoja fizisku spēku un speciālos cīņas paņēmienus (roku aizliekšana aiz muguras) un uz izteikto prasību aizliekt otru roku aiz muguras un doties uz dienesta transportlīdzekli, nereaģēja. Tā kā vīrietis uz likumīgi izteiktajām prasībām nereaģēja, policijas darbinieki pret vīrieti pielietoja specīdzekli – elektrošokeri. Ap plkst.23.47 vīrietim tika uzlikti sasiešanas līdzekļi, pēc kā noskaidrota vīrieša personība- /pers. A/, kurš nogādāts Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Operatīvās vadības nodaļā.

Tiesnese atzīst, ka policijas darbinieku izvirzītas prasības /pers. A/ bija likumīgas, jo atbilstoši likuma *"Par policiju"* 12.panta pirmās daļas 1. un 4.punktam policijas darbiniekiem, pildot viņam uzliktos pienākumus atbilstoši dienesta kompetencei, ir tiesības prasīt, lai personas pārtrauc likumpārkāpumus un citu rīcību, kura traucē policijas pilnvaru izpildi, kā arī pielietot pret likumpārkāpējiem paredzētos piespiedu līdzekļus, sastādīt protokolus par administratīvajiem pārkāpumiem, likumā paredzētajos gadījumos un kārtībā nogādāt policijas iestādē likumpārkāpējus.

Tiesnese secina, ka lietā ir iegūti pietiekoši pierādījumi, ka policijas darbinieku likumīgās prasības palikt uz vietas, apstāties, aizlikt roku aiz muguras un doties uz dienesta transportlīdzekli, tika izteiktas vairākkārtīgi un /pers. A/ tās ignorēja.

Lietā nav iegūti pierādījumi, ka policijas darbinieki A.Fedotovs un R.Lipšāns būtu izprovocējuši /pers. A/ uz pretlikumīgu rīcību un viņa pienākums bija izpildīt policijas darbinieka prasības, jo likuma "*Par policiju*" 22.panta pirmā un trešā daļa nosaka, ka policijas darbinieks ir valsts varas pārstāvis un likumīgās prasības un rīkojumi, ko viņš izvirzījis vai devis, pildot dienesta pienākumus, visām personām ir obligāti jāizpilda. Nepakļaušanās policijas darbinieka likumīgajām prasībām ir sodāma. Policijas darbinieka prasības ir obligātas un rīcība saistoša jebkurai personai, kamēr amatpersona, kas pilnvarota kontrolēt vai uzraudzīt viņa darbību, nebūs tās apturējusi vai atcēlusi.

Savukārt, lai personas rīcību varētu uzskatīt par ļaunprātīgu, kā tas noteikts Latvijas APK 175.panta dispozīcijā, pietiek ar to, ka tiek pierādīta personas vaina attiecīgā pārkāpuma izdarīšanā un īpašs jēdziena „ļaunprātīgums" iztulkojums un novērtējums, lai varētu atzīt personu par vainīgu nodarījumā, kas paredzēts Latvijas APK 175.pantā, nav nepieciešams (skat. *arī Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 10.marta sprieduma lietā AA 609-05/8 15).*

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesnese secina, ka /pers. A/ izdarītais administratīvais pārkāpums ir kvalificēts pareizi un ar iepriekš konstatētajiem faktiem, kas nostiprināti lietā esošajos materiālos ir pierādīts, ka /pers. A/ ir izdarījis Latvijas APK 175.pantā paredzētu administratīvo pārkāpumu, proti, protokolā norādītajā laikā un vietā ļaunprātīgi nepakļāvās policijas darbinieku likumīgajām prasībām.

/pers. A/ vaina Latvijas APK 175.pantā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta ar administratīvās lietas materiāliem kopumā, proti, administratīvā pārkāpuma protokolu PC Nr.392159, lēmumu par lietvedības uzsākšanu administratīvā pārkāpuma lietā, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Speciālo uzdevumu bataljona 6.rotas amatpersonu ziņojumiem, personas pārbaudes protokolu (bez numura) un tam pievienotajām alkometra izdrukām, paša /pers. A/ paskaidrojumiem, IeM Informācijas centra Sodu reģistra datiem par personas administratīvajiem pārkāpumiem un citiem lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem.

Lai nostiprinātu likumību, novērstu tiesību pārkāpumus un, lai personu audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, /pers. A/ saucams pie administratīvās atbildības, uzliekot viņam administratīvo sodu Latvijas APK 175.pantā paredzētās soda sankcijas ietvaros.

Nosakot sodu, tiesnese ņem vērā pārkāpuma raksturu, tā izdarīšanas apstākļus, pārkāpēja personību, vainas pakāpi un mantisko stāvokli, proti, strādā algotu darbu, apgādājamo nav, administratīvi sodīts. Par atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Latvijas APK 33.pantu tiesnese atzīst izdarītā vaļsirdīgu nožēlošanu, bet atbildību pastiprinošus apstākļus saskaņā ar Latvijas APK 34.pantu tiesnese nekonstatē.

Izvērtējot visus lietā konstatētos apstākļus to savstarpējā sakarībā, tiesnese atzīst, ka administratīvā soda mērķi ir iespējams sasniegt /pers. A/ piemērojot naudas sodu, kas ir samērīgs ar izdarītā pārkāpuma raksturu un smagumu. Nosakot naudas soda mēru, tiesnese ņem vērā, ka lietā konstatēts viens atbildību mīkstinošs apstāklis, bet atbildību pastiprinoši apstākļi netika konstatēti.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties Latvijas APK 213., 244., 270., 272., 274., 289.^{6} - 289.^{7} , 289.^{13} ., 289.^{16} -289.^{18} un 299.pantu, tiesnese

nosprieda

atzīt par vainīgu /pers. A/Latvijas APK 175.pantā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīt ar naudas sodu 40 *euro* apmērā.

Pilns nolēmums sastādīts 2019.gada 3.septembrī un pieejams tiesas kancelejā 2019.gada 4.septembrī.

Spriedumu desmit darba dienu laikā no pilna nolēmuma pieejamības dienas tiesas kancelejā ir tiesības pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesai, apelācijas sūdzību iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Naudas sods jāsamaksā ne vēlāk kā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no nolēmuma saņemšanas dienas, naudas sodu iemaksājot to sekojošā kontā: kods 0551 naudas sodi, Valsts kase, NMR 90000050138, konts LV34TREL1060191011100, BIC kods TRELLV22.

Maksājuma mērķis: naudas sods, ko uzlikusi tiesu iestāde.

Kvīts par naudas soda samaksu jāiesniedz Zemgales rajona tiesā 202.kabinetā.

Tiesnese I.Salaka